

Seznam příloh

Příloha č. 1: Funkce finančních systémů (obrázek)

Příloha č. 2: Schéma finančních zprostředkovatelů (tabulka)

Příloha č. 3: Počty subjektů poskytujících služby na finančním trhu (tabulka)

Příloha č. 4: Rozdělení bank v ČR k 31. 12. 2010 a vývoj v tomto sektoru v posledních letech (tabulka)

Příloha č. 5: Pravděpodobnost defaultu klienta v horizontu jednoho roku ve vazbě na ratingové známky vybraných ratingových agentur (tabulka)

Příloha č. 6: Metody měření rizik pro potřeby kapitálové přiměřenosti (obrázek)

Příloha č. 7: Architektura výborů pro finanční služby dle Lamfalussyho procesu (tabulka)

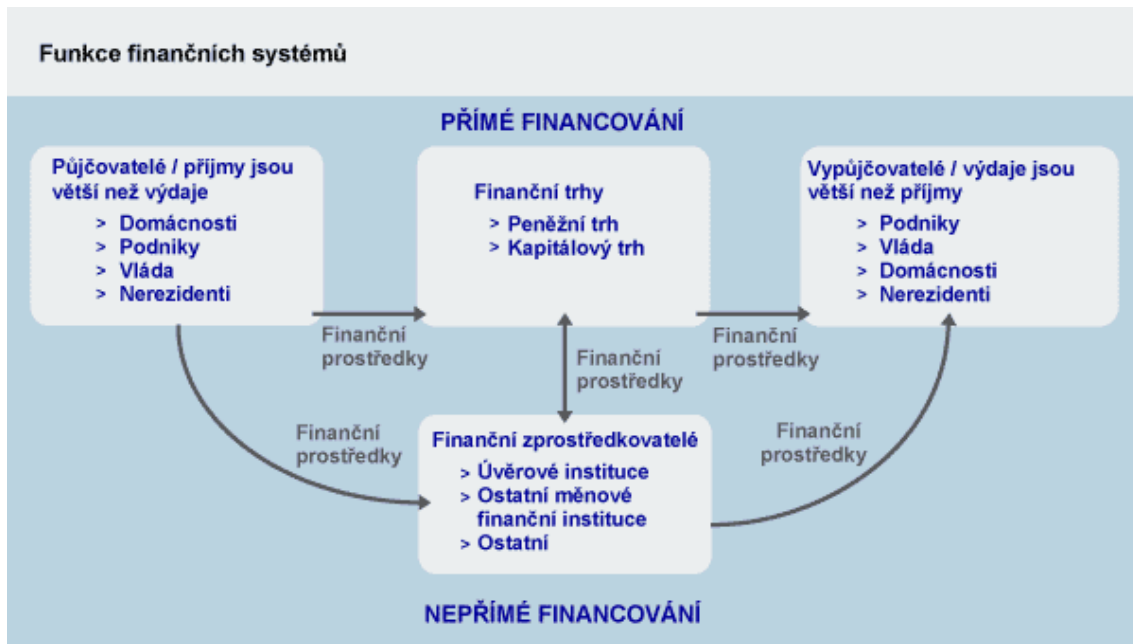
Příloha č. 8: Spolupráce v rámci struktur EK: 4 úrovně Lamfalussyho struktury (obrázek)

Příloha č. 9: Seznam doporučení Skupiny vedené Jacquesem de Larosiérem

Příloha č. 10: Nový evropský rámec pro ochranu finanční stability (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Funkce finančních systémů

Zdroj: Evropská centrální banka www.ecb.int

Příloha č. 2: Schéma finančních zprostředkovatelů

Druh zprostředkovatele	Konkrétní specifikace	hlavní aktiva instituce	hlavní pasiva instituce
Depozitní instituce (banky)	Komerční banky	firemní úvěry, spotřebitelské úvěry, hypotéky, vládní dluhopisy, municipální dluhopisy	depozita
	Stavební spořitelny	úvěry na bydlení	
	Družstevní záložny	spotřebitelské úvěry	
Smluvně spořicí instituce	Pojišťovny	firemní a vládní dluhopisy, akcie	pojistné
	Penzijní fondy		příspěvky zaměstnanců a zaměstnavatelů
Investiční zprostředkovatelé	Hedžové fondy	firemní a vládní dluhopisy, akcie, deriváty	podílové listy (vklady majetných investorů)
	Private equity	majetkové podíly ve firmách, finanční investice do začínajících firem	vklady majetných investorů
	Suverénní fondy	firemní a vládní dluhopisy, akcie	státní a vládní prostředky
	Finanční společnosti	firemní a spotřebitelské úvěry	komerční papíry, akcie, dluhopisy
	Podílové společnosti	firemní a vládní dluhopisy, akcie	podílové listy
	Fondy peněžního trhu	instrumenty peněžního trhu	
Ostatní finanční instituce	Hypoteční banky	hypotéky	podílové listy
	Leasingové pohledávky	leasingové pohledávky	bankovní úvěry
	Obchodní pohledávky	obchodní pohledávky	

Zdroj: Autor podle ČERNOHORSÝ, J., TEPLÝ, P., Základy financí. Praha: Grada Publishing, 2011, 304 s. ISBN 978-80-247-3669-3, strana 139

Příloha č. 3: Počty subjektů poskytujících služby na finančním trhu

	Stav k 31.12.2009	Přírůstek	Úbytek	Stav k 31.12.2010
Úvěrové instituce celkem	56	2	3	55
Banky	21	1	0	22
z toho: stavební spořitelny	5	0	0	5
Pobočky zahraničních bank (v režimu jednotné licence)	18	1	0	19
Družstevní záložny	17	0	3	14
Pojišťovny (vč. poboček a zajišťoven)	54	3	3	54
Tuzemské pojišťovny	36	0	0	36
Pobočky pojišťoven z EU/EHP	16	3	2	17
Pobočky pojišťoven z třetích zemí	1	0	1	0
Zajišťovny	1	0	0	1
Investiční společnosti	22	3	2	23
Investiční fondy	27	22	0	49
Otevřené podílové fondy	139	20	10	149
z toho: standardní fondy	36	1	0	37
Uzavřené podílové fondy	2	1	2	1
Penzijní fondy	10	0	0	10
Depozitáři	8	0	0	8
Obchodníci s cennými papíry	39	1	3	37
Nebankovní obchodníci s cennými papíry	28	0	3	25
Obchodníci s cennými papíry banky	11	1	0	12
Emitenti kótovaných cenných papírů	65	6	6	65
z toho: zahraniční	17	3	2	18
Organizátoři regulovaného trhu	3	0	0	3
Vypořádací systémy	3	0	0	3
Centrální depozitář	1	0	0	1

Zdroj: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA – Výroční zpráva 2010

Příloha č. 4: Rozdělení bank v ČR k 31. 12. 2010 a vývoj v tomto sektoru v posledních letech

I. Velké banky	IV. Pobočky zahraničních bank
1. Česká spořitelna, a. s.	1. AXA Bank Europe, organizační složka
2. Československá obchodní banka, a. s.	2. Bank of Tokyo-Mitsubishi UFJ (Holland) N. V. Prague Branch, organizační složka
3. Komerční banka, a. s.	3. BRE Bank S. A., organizační složka podniku
4. UniCredit Bank Czech Republic, a. s.	4. Citibank Europe plc, organizační složka
	5. COMMERZBANK Aktiengesellschaft, pobočka Praha
II. Střední banky	6. Crédit Agricole Corporate and Investment Bank S.A. Prague, organizační složka
1. Českomoravská záruční a rozvojová banka, a. s.	7. Deutsche Bank Aktiengesellschaft Filiale Prag, organizační složka
2. GE Money Bank, a. s.	8. Fortis Bank SA/NV, pobočka Česká republika
3. Hypoteční banka, a. s.	9. HSBC Bank plc - pobočka Praha
4. Raiffeisenbank a. s.	10. ING Bank N. V.
	11. Oberbank AG pobočka Česká republika
III. Malé banky	12. Poštová banka, a. s., pobočka Česká republika
1. Banco Popolare Česká republika, a. s.	13. PRIVAT BANK AG der Raiffeisenlandesbank Oberösterreich, pobočka Česká republika
2. Česká exportní banka, a. s.	14. Raiffeisenbank im Stiftland eG pobočka Cheb, odštěpný závod
3. Evropsko-ruská banka, a. s.	15. Saxo Bank A/S, organizační složka
4. Fio banka, a. s.	16. The Royal Bank of Scotland N.V.
5. J&T BANKA, a. s.	17. Všeobecná úverová banka a. s., pobočka Praha (zkráceně VUB, a. s., pobočka Praha)
6. LBBW Bank CZ a. s.	18. Waldviertler Sparkasse von 1842 AG
7. PPF banka a. s.	19. ZUNO BANK AG, organizační složka
8. Volksbank CZ, a. s.	
9. Wüstenrot hypoteční banka a. s.	V. Stavební spořitelny
	1. Českomoravská stavební spořitelna, a. s.
	2. Modrá pyramida stavební spořitelna, a. s.
	3. Raiffeisen stavební spořitelna a. s.
	4. Stavební spořitelna České spořitelny, a. s.
	5. Wüstenrot – stavební spořitelna a. s.

		31.12.2008	31.12.2009	31.12.2010	31.03.2011	
Banky celkem k datu		37	39	41	41	
z toho v nucené správě		0	0	0	0	
Počet vzniklých ¹⁾ subjektů ve sledovaném období		2	3	1	1	
Počet zaniklých ²⁾ subjektů ve sledovaném období		2	1	0	0	
Struktura bank podle vlastnictví						
v tom	banky s rozhodující českou účastí	celkem	7	7	8	8
		banky se státní účastí	2	2	2	2
		banky s rozhodující českou účastí	5	5	6	6
	banky s rozhodující zahraniční účastí	celkem	30	32	33	33
		banky s rozhodující zahraniční účastí	14	14	14	14
		pobočky zahraničních bank	16	18	19	19
	banky v nucené správě		0	0	0	0

¹⁾ Do počtu "vzniklých" subjektů jsou zahrnuty ty, které v daném období získaly oprávnění k činnosti bez ohledu na to, zda již začaly reálně poskytovat služby. Oprávněním k činnosti se podle typu subjektu rozumí licence nebo povolení, zápis do obchodního rejstříku nebo notifikace u organizačních složek zahraničních subjektů.

²⁾ Do počtu "zaniklých" subjektů jsou zahrnuty ty, které v daném období pozbyly oprávnění k činnosti z jakéhokoliv důvodu.

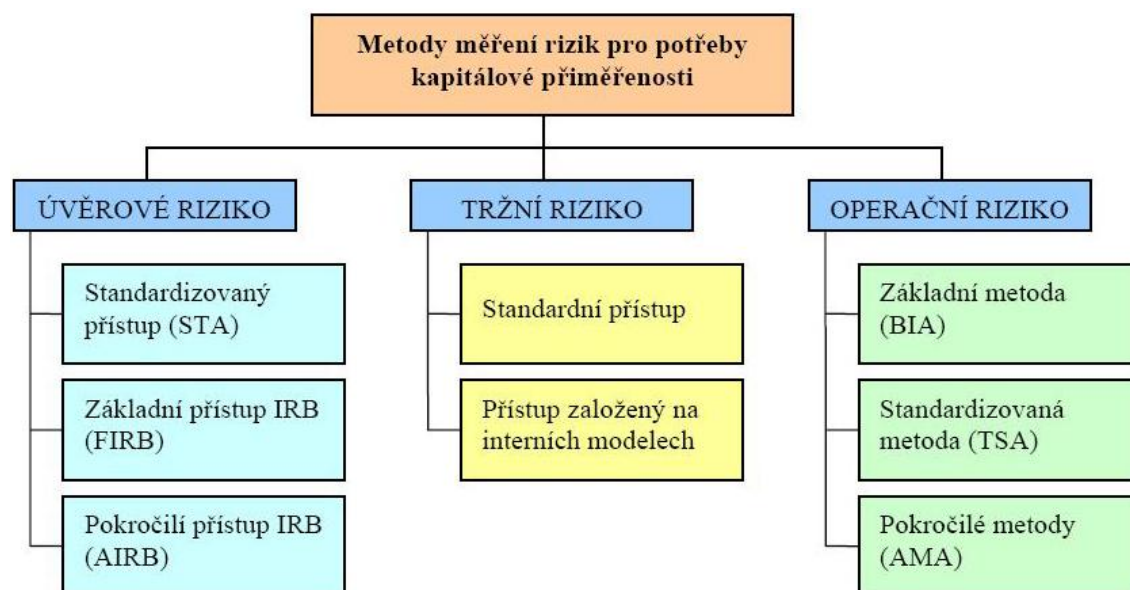
Zdroj: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA – Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem 2010 a cnb.cz

Příloha č. 5: Pravděpodobnost defaultu klienta v horizontu jednoho roku ve vazbě na ratingové známky vybraných ratingových agentur

Moody's Rating	S & P Rating	Fitch IBCA Rating	Pravděpodobnost defaultu v horizontu 1 roku
Aaa	AAA	AAA	0,0090%
Aa1	AA+	AA+	0,0140%
Aa2	AA	AA	0,0195%
Aa3	AA-	AA-	0,0259%
A1	A+	A+	0,0317%
A2	A	A	0,0363%
A3	A-	A-	0,0614%
Baa1	BBB+	BBB+	0,1300%
Baa2	BBB	BBB	0,2568%
Baa3	BBB-	BBB-	0,5015%
Ba1	B+	BB+	1,1000%
Ba2	B	BB	2,1248%
Ba3	B-	BB-	3,2596%
B1	B+	B+	4,6123%
B2	B	B	7,7608%
B3	B-	B-	11,4202%
Caa1	CCC+	CCC+	14,3278%
Caa2	CCC	CCC	20,4405%
Caa3	CCC-	CCC-	27,2469%

Zdroj: VALOVÁ, I. VLACH, J. *Rating klienta a posuzování pohledávek v bance*, Sborník příspěvků z mezinárodní vědecké konference <https://is.muni.cz/do/econ/sborniky/2008/evropske-financni-systemy-2008.pdf#page=51>

Příloha č. 6: Metody měření rizik pro potřeby kapitálové přiměřenosti

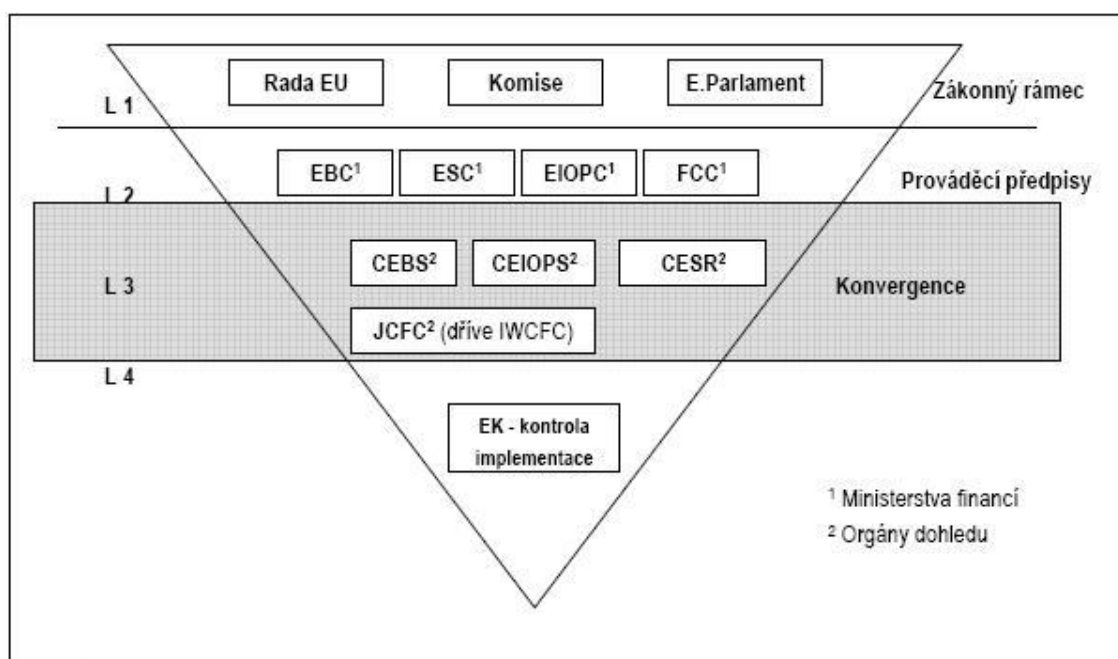
Zdroj: VALOVÁ, I. *Metody měření bankovních rizik podle Basel II*, 4. mezinárodní konference Řízení a modelování finančních rizik

Příloha č. 7: Architektura výborů pro finanční služby dle Lamfalussyho procesu

	Odborné výbory (úroveň 2)	Expertní výbory (úroveň 3)
Odvětví:		
Cenné papíry	Evropský výbor pro cenné papíry (European Securities Committee, ESC)	Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (Committee of European Securities Regulators, CESR)
Bankovníctví	Evropský bankovní výbor (European Banking Committee, EBC)	Evropský výbor orgánů bankovního dohledu (Committee of European Banking Supervisors, CEBS)
Pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění	Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (European Insurance and Occupational Pensions Committee, EIOPC)	Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním (Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors, CEIOPS)

Zdroj: http://circa.europa.eu/irc/opoce/fact_sheets/info/data/market/legislation/article_7201_cs.htm#top

Příloha č. 8: Spolupráce v rámci struktur EK: 4 úrovně Lamfalussyho struktury

Zdroj: cnb.cz – Miroslav Singer – *Dohled nad finančním trhem 2008*

http://www.cnb.cz/miranda2/export/sites/www.cnb.cz/cs/verejnost/pro_media/konference_projevy/vystoupeni_projevy/download/singer_20090630_dnft2008.pdf

Příloha č. 9: Seznam doporučení Skupiny vedené Jacquesem de Larosiérem

Doporučení 1: Skupina považuje za nutné udělat přezkoumání pravidel Basel II. Basilejská Komise bankovního dohledu by měla být přizvána ke změně pravidel za účelem:

- postupného zvýšení minimálních kapitálových požadavků,
- zmírnění pro-cykličnosti například dynamickým zajištěním nebo vznikem kapitálových nárazníků (capital buffers),
- zavedením striktnějších pravidel pro mimo-rozvahové položky (off-balance sheet items),
- zpřísnění norem pro řízení likvidity,
- zesílení pravidel pro interní kontrolu bankovních institucí a jejich řízení rizik, zejména posilováním „fit and proper“¹ kritérií pro management a představenstvo.

Navíc je podstatné, aby tato pravidla byla doplněna větší důvěrou (podporou) v soudech.

Doporučení 2: V rámci EU by měla být vymezena definice regulačního kapitálu, která by objasňovala, které hybridní instrumenty by měly být považovány jako Tier 1² kapitál. Tato definice by měla být potvrzena Basilejskou Komisí.

Doporučení 3: Ohledně CRA (Ratingových agentur) je Skupina tohoto názoru:

- v rámci EU by měl CESR (Committee of European Securities Regulators) řídit registr a dohled nad ratingovými agenturami;
- měl by být vytvořen přehled byznys modelů ratingových agentur, způsob jejich financování a rozsah oddělení jejich činnosti na tvorby ratingů a poskytování poradenských služeb;
- používání ratingů ve finančním sektoru by mělo být časem značně omezeno;
- rating strukturovaných produktů by měl být změněn zavedením jiného systému pro takové produkty.

Je zásadní, aby tyto regulatorní změny byly doprovázeny náležitou péčí, soudností investorů a zlepšeným dohledem.

Doporučení 4: Ve vztahu k účetním pravidlům považuje Skupina za důležité prozkoumat více účetní zásadu mark-to-market³ a konkrétně doporučuje:

- mělo by být nalezeno komplexní řešení pro stále přítomné účetní problémy týkající se komplexních produktů;
- účetní standardy by neměly ovlivňovat byznys modely, podporovat pro-cyklické chování, nebo odrazovat od dlouhodobých investic;

¹ Fit and proper kritéria definuje APRA (Australian Prudential Regulation Authority) jako požadavky, která usilují o zajištění toho, že osoby, které jsou zodpovědné za řízení a dohled daných institucí, mají dostatečné schopnosti, zkušenosti a znalosti a aby jednaly poctivě a bezúhonně. (www.apra.gov.au)

² Tier 1 kapitál, často také označovaný jako vlastní nebo core kapitál. Podle některých rozdělení se do Tier 1 započítává například: splacený akciový kapitál; ážiové fondy ze splacených akcií; zákonné rezervní fondy a nerozdělený zisk.

³ Mark-to-market – účetní princip, který uchovává aktiva nebo závazky (pasiva) v rozvaze v hodnotě rovné jejich tržnímu ocenění. Problém nastává, pokud pro dané aktivum neexistuje trh, který by jej obchodoval.

- IASB (International Accounting Standard Board) a ostatní organizace zaměřené na tvorbu účetních standardů by si měli vyjasnit a dohodnout se na jasné a transparentní metodologii pro ohodnocení aktiv na nelikvidních trzích, kde nemůže být princip mark-to-market aplikován;
- IASB dále zpřístupní svůj proces tvorby účetních standardů regulačním institucím, dohlížitelům a finančním skupinám;
- měly by být posílen dohled nad IASB a její řídicí strukturou.

Doporučení 5: Skupina si myslí, že příkaz platební solventnosti 2 (Solvency 2)⁴ musí být zaveden a musí zahrnovat:

- režim vyvážené podpory spolu s dostatečnými zárukami pro hostitelské členské státy,
- proces „binding mediace“⁵ mezi dohlížiteli a
- zajištění harmonizovaných pojišťovacích schémat.

Doporučení 6: Skupina si myslí, že:

- kompetentní autority ve všech členských státech musí mít dostatečnou moc nad dohledem, právo udílet sankce, aby bylo zajištěno dodržování příslušných pravidel finančními institucemi;
- kompetentní autority by také měly vyvinout silný, rovnocenný a zastrahující sankční režim, který by tvořil překážku všem typům finančních zločinů.

Doporučení 7: Ohledně „paralelního bankovního systému“ skupina doporučuje:

- rozšířit vhodnou a přiměřenou regulaci pro všechny instituce, které provozují finanční aktivity potencionálního systémového charakteru, i v případech, kdy tyto instituce neobchodují s veřejností ve velkém;
- zlepšit transparentnost všech finančních trhů – zejména pro systematicky důležité hedžové fondy⁶ (hedge funds) – tím, že se jak v EU, tak ve světě zavede registrace a informační požadavky na manažery těchto fondů, které budou odkrývat jejich strategie, metody a finanční páky, včetně jejich aktivit ve světě;
- zavést vhodné kapitálové požadavky pro instituce vlastníci, nebo obchodující a hedžovými fondy, nebo ty, které jsou zapojeny do významného obchodování s majetkem a tyto instituce zblízka monitorovat.

Doporučení 8: Ohledně sekuritizovaných produktů⁷ a trhu s deriváty Skupina doporučuje:

- zjednodušení a standardizaci OTC (over-the-counter) derivátů⁸;

⁴ Solvency 2 – Model regulace pojišťovnictví pro EU, směřuje k harmonizaci finančních trhů v dlouhodobém horizontu (model by měl vstoupit v platnost do začátku roku 2013).

⁵ Binding mediace – V kostrbatém překladu jakési závazné zprostředkování, umožňující řešit evropským institucím spory mezi orgány národních dohledů.

⁶ Hedge funds (hedžové fondy) – fondy, které se zaměřují na absolutní výnos portfolia a které k naplnění svých cílů používají rozličné investiční techniky, včetně rizikových krátkodobých prodejů (naked short selling), vysokou míru finanční páky, deriváty apod.

⁷ Sekuritizovaný produkt – derivát, který byl vydán institucí za účelem převedení úvěrového (kreditního) rizika na jiný subjekt.

- zavést alespoň jedno clearingové centrum pro CDS⁹ (credit default swaps) v rámci EU;
- garantovat, aby si vydavatelé sekuritizovaných produktů nechali na svých účtech dostatečné množství základního kapitálu ke krytí rizik a po celou dobu existence daného instrumentu (ne - hedžových).

Doporučení 9: Ohledně investičních fondů navrhuje Skupina další tvorbu obecných pravidel pro investiční fondy v rámci EU, hlavně ohledně definic, kodifikace aktiv a pravidel o rozdělení pravomocí. Toto by mělo být doprovázeno silnějším dohledem nad nezávislou pozicí depozitních institucí a samotných dozorců.

Doporučení 10: V souladu s vypořádáním se se současnou absencí harmonizovaných pravidel v rámci EU, Skupina doporučuje:

- členské státy a Evropský Parlament by se měly v budoucnu vyhnout legislativě, která umožňuje nekonzistentní přestavení a aplikaci;
- Evropská komise a komise třetí úrovně (dále jen 3L3) by měly identifikovat tyto národní výjimky, a odstranit ty, jež by po odstranění zlepšily fungování jednotného finančního trhu, redukovaly narušování konkurence a regulační arbitráže, nebo by jejich odstranění zlepšilo efektivitu finanční aktivity napříč členskými zeměmi EU. Nicméně, členské státy by měly být schopny adoptovat přísnější národní regulační míry, které jsou považovány z domácího hlediska za vhodné k udržení domácí stability, dokud principy vnitřního trhu a odsouhlasené minimální základní standardy jsou respektovány-dodržovány.

Doporučení 11: Vzhledem k chybám ve vedení podniků, které odhalila finanční krize, Skupina je toho názoru, že kompenzační stimuly musí být lépe sblíženy se zájmem akcionářů a dlouhodobou profitabilitou institucí, a to tak, že bude založeno kompenzační schéma finančního sektoru na těchto základech:

- bonusové ohodnocení by mělo být stanoveno v rámci několika let, bonusové platby by měly být více rozprostřeny v čase;
- stejná pravidla budou aplikována na obchodníky s majetkem a manažery aktiv;
- bonusy by měly odrážet aktuální výkon a jejich vyplácení by nemělo být garantováno předem.

Dohlížitelé by měli kontrolovat přiměřenost kompenzační politiky finančních institucí, požadovat změny tam, kde kompenzační politika podněcuje nadměrné postupování rizik, a tam, kde je potřeba nařídit další kapitálové požadavky (pilíř 2, Basel II) z důvodu, že nedošlo ve firmě k žádné adekvátní nápravě.

Doporučení 12: S ohledem na interní řízení rizik Skupina doporučuje:

⁸ OTC deriváty – deriváty neobchodované na burze (účastníci transakce jednají o kontraktu přímo mezi sebou).

⁹ CDS - derivát, který přenáší úvěrové riziko z kupujícího na prodávajícího.

- řízení rizik uvnitř finanční instituce musí být nezávislé a zodpovědné za efektivní a nezávislé posuzování rizik;
- vyšší úředník by měl držet vysoké postavení v hierarchii skupiny a
- interní ohodnocení rizik a náležitá péče by neměla být zanedbána přehnanou péčí a starostí o vývoj externích ratingů.

Dohlážitelé jsou vyzváni k častým inspekcím interních rizikových řídicích systémů finančních institucí.

Doporučení 13: Skupina požaduje konzistentní a proveditelný regulační rámec pro krizové řízení v rámci EU:

- bez utvoření si předčasného úsudku o zásazích v budoucnu do individuálních strádajících institucí, by měl být vytvořen jasný a transparentní rámec pro řízení krize;
- všechny významné autority v rámci EU by měly být vybaveny vhodnými a shodnými nástroji, které by měly pomáhat v prevenci proti krizi;
- právní překážky, které stojí v cestě používání těchto nástrojů v přes-hraničním kontextu, by měly být odstraněny, a v adekvátní formě implementovány v rámci EU.

Doporučení 14: DGS¹⁰ (Deposit Guarantee Schemes) v rámci EU by měly být harmonizovány a nejlépe předfinancovány soukromým sektorem (výjimečné případy krytí Státem). Měla by být poskytována vysoká kvalita a stejná ochrana všem spotřebitelům napříč EU.

Princip vysoké a stejné ochrany pro všechny spotřebitele by měl být implementován nejen v bankovním sektoru, ale také v sektoru investičním a pojišťovacím.

Skupina shledala dosavadní opatření pro zabezpečení podílu vkladatelů v hostitelské zemi jako nedostatečná ve všech směrech a doporučuje dosavadní moc hostitelských zemí s ohledem na pobočky přezkoumat v kontextu problémů, které se objevily.

Doporučení 15: Vzhledem k absenci mechanismu pro financování přes-hraničního krizového orgánu na úrovni EU, by se členské státy měly dohodnout na konkrétnějších pravidlech pro rozložení (krizí vzniklé) zátěže (burden sharing), která budou lepší, než dosavadní MoU¹¹ (Memorandum of Understanding) a v souladu s nimi zlepšit MoU.

Doporučení 16: Nová skupina ESRC (European Systemic Risk Council), již bude předsedat prezident ECB, by měla být založena pod záštitou a s logistickou podporou ECB.

- ESRC by měla být složena ze členů parlamentu ECB, předsedů CEBSu, CEIOPSu a CESRu a jednoho představitele Evropské Komise. Kdykoliv projednávaná záležitost ospravedlňuje přítomnost dohlážitelů, guvernér může rozhodnout, aby byl zastoupen hlavou vhodné národní dohledové autority.
- ESRC by měla analyzovat a dát dohromady veškeré informace, které jsou důležité pro finanční stabilitu, vztahující se k makro-ekonomickým podmínkám a makro-ekonomickému vývoji v celém finančním sektoru.

¹⁰ DGS – schéma, které proplatí omezenou část vkladů vkladatelům, jejichž bankovní instituce padla. Z pohledu vkladatelů toto schéma chrání část jejich bohatství. Z pohledu finanční stability taková instituce brání panickému vybírání vkladů z bank, které může způsobit pád instituce.

¹¹ MoU – jedná se o bilaterální, nebo mezinárodní odborně-právní dokumenty, které zavazují k poskytování a sdílení všech výsledků a informací mezi signatáři konkrétních bodů.

- Musí být zajištěn řádný tok informací mezi ESRC a mezi orgány dohledu na mikroekonomické úrovni.

Doporučení 17: Měl by být založen výstražný alarmující systém rizik (risk warning system) pod záštitou ESRC a EFC (Economic and Financial Committee).

- ESRC by měl preferovat výstrahy na makro úrovni, mělo by být povinné následování a tam, kde by to bylo vhodné, měla by být vytvořena opatření odpovídající kompetentní autoritou v rámci EU.
- Pokud jsou rizika velmi vážná, resp. mající případně velký dopad na finanční sektor nebo celou ekonomiku, ESRC by měla informovat předsedu EFC. EFC, pracující s Evropskou Komisí, potom implementuje strategii, která zajistí, že rizika budou efektivně odstraněna.
- Pokud se zjištěná rizika týkají globální dysfunkce měnového, nebo finančního systému, ESRC bude varovat IMF, FSF a BIS za účelem vzniku adekvátního opatření jak v rámci EU, tak na světové úrovni.
- Pokud ESRC rozhodne, že reakce orgánu národního dohledu k varování před rizikem je neadekvátní, může po diskusi s tímto orgánem informovat předsedu EFC se stanoviskem, jak by se mělo proti tomuto orgánu postupovat.

Doporučení 18: Měl by být založen orgán ESFS (European System of Financial Supervisors). Měl by mít decentralizovanou strukturu:

- dosavadní národní regulátoři budou pokračovat v jejich běžném denním dohledu;
- budou založeny tři nové autority, které nahradí CEBS, CEIOPS a CESR, jejich role bude koordinovat aplikaci standardů v dohledu a garanci kooperace mezi národními orgány dohledu;
- profesní sdružení dohlížitelů bude založeno pro většinu nadnárodních institucí.

Je důležité, aby ESFS byla nezávislá na politických autoritách, ale zároveň by jim měla být zodpovědná.

Měla by se spolehnout na harmonizovaný set pravidel a mít přístup k vysoce kvalitním informacím.

Doporučení 19: V první fázi (2009 - 2010), autority národního dohledu by měly být posíleny v ohledu zlepšení kvality dohledu v rámci EU.

- Členské země by měly dávat úvahy k následujícím reformám: sblížení kompetencí a pravomocí orgánů dohledu na velmi komplexní systém EU; růst platového ohodnocení těchto orgánů; zjednodušení výměny personálu mezi privátním sektorem a autoritami dohledu; zajištění toho, že všechny autority dohledu implementují moderní a atraktivní personální politiku.
- Komise třetí úrovně (3L3) by měly zintenzivnit své úsilí v oblasti trénování a výměny personálu. Měly by také pracovat směrem k vytvoření silné kultury evropského dohledu.

- Evropská Komise by měla provést spolu s 3L3 průzkum nezávislosti všech orgánů národního dohledu. To povede ke konkrétním doporučením zahrnujícím i financování národních autorit.

V této první fázi, by měla Evropská Komise brzy začít na přípravě právního návrhu pro založení nových autorit.

Doporučení 20: V první fázi by měla EU vyvinout více harmonizovaný set pravidel týkající se finanční regulace, síly orgánů dohledu a sankčního režimu.

- Evropské Instituce a 3L3 by měly projevit značné úsilí k vybavení EU daleko více konzistentním setem pravidel do začátku roku 2013. Klíčové rozdíly v národních legislativách pramenící z výjimek, poškození, dodatků vytvořených na národní úrovni, nebo dvojsmyslech obsažených v současných směrniciích by měly být vyhledány a odstraněny tak, že harmonizovaný set standardů bude stanoven a aplikován napříč EU.
- Evropské instituce by měly uvést v chod proces, který povede k daleko silnějšímu a více konzistentnímu dohledu a lepšímu sankčnímu režimu v rámci členských zemí.

Doporučení 21: Skupina doporučuje okamžitou skokovou změnu v práci 3L3, která může být aplikována ihned. 3L3 by měly:

- profitovat, pod rozpočtem Společenství, ze značného posílení jejich zdrojů;
- zlepšit kvalitu a dopad jejich posuzujících a hodnotících procesů;
- připravit základy pro založení profesních sdružení dohlížitelů pro všechny hlavní nadnárodní finanční instituce v rámci EU do konce roku 2009. Proces by měl zahrnovat zavedení adekvátním norem pro dohled.

Doporučení 22: V druhé fázi (2011 - 2012) by měla EU zřídit ESFS (European System of Financial Supervision).

- 3L3 by měly být transformovány na tři evropské autority: EBA (European Banking Authority), EIA (European Insurance Authority) a ESA (European Securities Authority).
- Autority by měly být řízeny radou složenou z předsedů institucí národních dohledů. Předsedové a hlavní ředitelé autorit by měli být nezávislí profesionálové s plným pracovním úvazkem. Jejich jmenování by mělo být potvrzeno Evropskou Komisí, Evropským Parlamentem a Radou a jmenování by mělo být na dobu 8 let.
- Autority mohou mít svůj vlastní autonomní rozpočet, který bude úměrný jejich potřebám.
- Mimo kompetencí, které vykonávaly 3L3, by měly Autority mezi jinými následovat tyto klíčové kompetence:
 - právně závazné zprostředkování (binding mediation) mezi orgány národního dohledu;
 - adopce závazných standardů dohledu;
 - adopce závazných technických rozhodnutí aplikovatelných na individuální finanční instituce;

- dozor a koordinace nad profesními sdruženími dohledu (nad hlavními nadnárodními institucemi);
 - ustanovení orgánů dohledu na místech, kde uznají za vhodné;
 - licencování a dohled nad specifickými institucemi EU (např. Ratingové agentury, infrastruktury vzniklé po obchodování);
 - závazná kooperace s ESRC pro zajištění dostatečného dohledu na makro úrovni.
- Národní autority dohledu mohou pokračovat ve své práci a nadále budou plně zodpovědné za běžný dohled nad firmami.

Doporučení 23: Skupina doporučuje, aby plánování pro nový systém dvou úrovní začalo co nejdříve. Aby se toto zrealizovalo do konce roku 2009 s detailním plánem implementace, bude zapotřebí skupina na vysoké úrovni složená z představitelů finančních ministerstev, Evropského Parlamentu, 3L3 a ECB. Předsedat bude Evropská Komise.

Doporučení 24: Fungování ESFS by mělo být vyhodnoceno nejpozději do tří let od vzniku tohoto orgánu. Ve světle tohoto hodnocení mohou být uváženy tyto doplňkové reformy:

- přesun k systému, který se spoléhá pouze na dvě autority: první autorita bude zodpovědná za bankovní a pojišťovací sektor stejně jako za ostatní relevantní záležitosti týkající se finanční stability; druhá autorita bude zodpovědná za řízení obchodních a tržních záležitostí;
- poskytnout těmto autoritám větší regulatorní moc a horizontální aplikaci;
- prozkoumat možnosti širších povinností v rámci EU.

Doporučení 25: Skupina doporučuje, aby na základě jasných úkolů a harmonogramů, FSF (Financial Stability Forum) společně s mezinárodními tvůrci standardů (jako Basilejská Komise) podporovali konvergenci mezinárodních finančních regulací nejvyššího měřítko. Vzhledem k rozšíření funkcí pro FSF (navržené v tomto reportu), je důležité, aby FSF byla rozšířena a aby zahrnovala všechny systematicky důležité země a Evropskou Komisi. Měla by dostat více zdrojů a její zodpovědnost a dozor by měl být změněn a přiblížen směrem k IMF. FSF by měla pravidelně informovat IMFC (International Monetary and Financial Committee spadající pod IMF) ohledně pokroku regulačních reforem, které jsou realizovány na základě poslední finanční krize.

IMFS by měla být transformována na rozhodovací úřad, ve shodě s ujednáním s IMF.

Doporučení 26: Kromě základních změn ve zvyklostech fungování bankovních institucí, Skupina doporučuje, aby se profesní sdružení dohledu pro velké komplexní nadnárodní finanční skupiny, které jsou zakládány na mezinárodní úrovni, staraly o robustní a komplexní ohodnocení rizik. Měly by dávat větší pozornost na interní řízení rizik bankovních institucí a měly by se dohodnout na společném postupu pro nastavení schématu finančních odměn (pilíř 2, Basel II) v privátním sektoru.

FSF (Financial Stability Forum) by mělo zajistit, v úzké spolupráci s dalšími mezinárodními orgány, srozumitelné postupy globálního dohledu mezi různými sdruženími a zavést tyto postupy v nejlepší formě.

Doporučení 27: Skupina doporučuje, aby IMF v těsné kooperaci s jinými organizacemi, jmenovitě FSF, BIS, centrálními bankami a ESRC (European Systemic Risk Council) zařídila a vyvíjela včasný výstražný systém pro zajištění finanční stability. Tato akce bude doprovázena vznikem mapy rizik a kreditním registrem.

Včasný výstražný systém by se měl zaměřit na to, aby doručil jasnou zprávu tvůrcům politik a doporučil preventivní politická opatření, která mohou být inicializována potenciálními nebezpečnými zónami.

Všechny členské země IMF by měly poskytnout sami sebe pro podporu IMF pro podniknutí jich se týkajících nezávislých analýz (zahrnující FSAP – Financial Sector Assessment Programmes). Členské země by měly veřejně poskytnout důvody kdykoli, kdy nedodržují tato doporučení.

Rada IMFC by měla jednou, či dvakrát ročně dostávat zprávu týkající se těchto bodů.

Doporučení 28: Skupina doporučuje zintenzivnění koordinovaného úsilí, k povzbuzení nyní velmi slabě regulovaných a nekooperativních jurisdikcí, aby byly dodrženy mezinárodní standardy nejvyšší úrovně a aby byly směňovány informace napříč orgány dohledu.

V jakékoli události, po zahrnutí zvýšeného rizika, orgány dohledu mohou zvýšit kapitálové požadavky pro instituce, které investují, nebo obchodují s těmito slabě regulovanými, nebo slabě dohlíženými centry, kdykoli nejsou spokojeni s péčí tomu věnovanou, nebo pokud nejsou schopni obstatat, nebo směnou získat vhodné a přiměřené informace od orgánů dohledu těchto „offshore“¹² jurisdikcí.

IMF a FSF, v kooperaci s jinými mezinárodními orgány, by měly stanovit existující regulační standardy a finanční centra, monitorovat efektivitu existujících mechanismů prosazování mezinárodních standardů a doporučit více restriktivní měřítko v místech, kde existující aplikace standardů není dostatečná.

Doporučení 29: Skupina doporučuje, aby členské země EU projevily podporu posilující roli IMF v makroekonomickém a stálém dohledu a aby přispěly na vzrůstající zdroje pro IMF, z důvodu posílení kapacity k podpoře členských zemí, které stojí tváří v tvář finančním problémům, nebo problémům spojeným s platební bilancí.

Doporučení 30: Skupina doporučuje, aby EU měla konsistentní a ucelenou reprezentaci v nové architektuře globální ekonomiky.

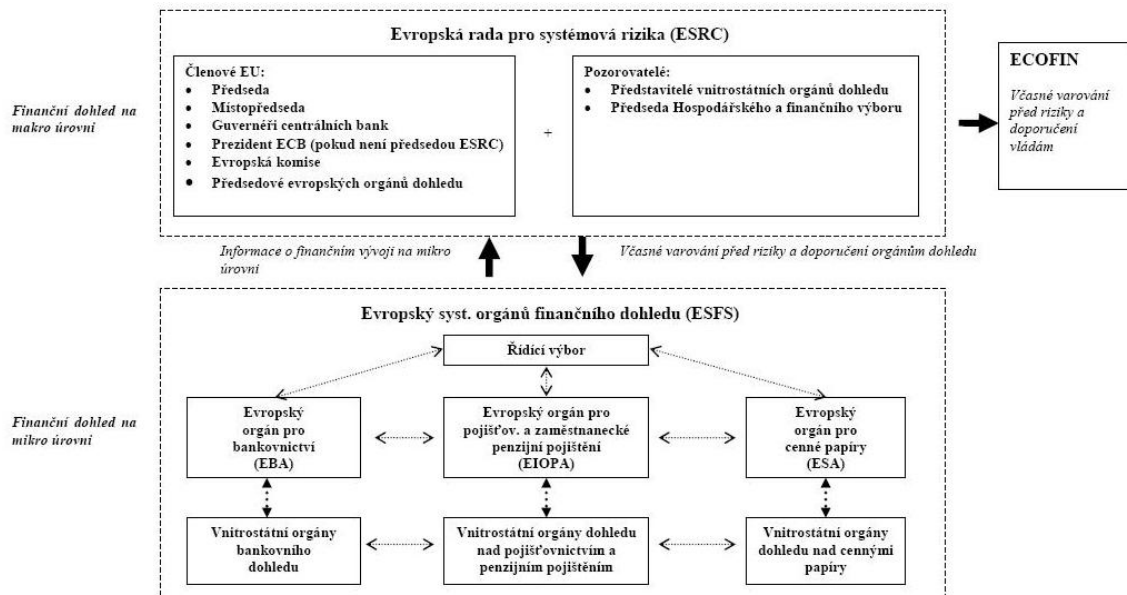
V tomto kontextu ambiciózních institucionálních reforem to může znamenat upevnění reprezentace EU v IMF a jiných mnohostranných fórech.

Doporučení 31: V těchto bilaterálních vztazích, EU by měla zintenzivnit dialogy týkající se regulace s klíčovými partnery.

Zdroj: de Larosiere, Jacques et al. 2009. “Report of the High-Level Group on Financial Supervision in the EU.” Brussels (25 February).

¹² Offshore jurisdikce se vyznačují následujícími znaky: odmítáním mezinárodně schválených regulačních standardů; slabou regulací; špatnou transparentností nebo neposkytováním informací. Mezi tyto jurisdikce patří země, které jsou označovány za daňové ráje.

Příloha č. 10: Nový evropský rámec pro ochranu finanční stability

Zdroj: SDĚLENÍ KOMISE – Evropský finanční dohled (V Bruselu dne 27. 5. 2009), KOM(2009) 252 v konečném znění. Strana 17.